

fundet Sted, har været indenfor det rimeliges, indenfor det forsvarliges Grænser, og ved denne Sag er der intet at gøre.

Som i Fjor saa igen i Aar har det ærede Medlem Hr. Sundbo været inde paa min Stilling til det kommunale Selvstyre. Det er blevet et Slagord i visse Kredse, at det kommunale Selvstyre har en farlig Fjende i mig, og at jeg søger at undlive det ved alle mulige Lejligheder. Det ærede Medlem Hr. Sundbo omtalte i Fjor min Stilling til dette Selvstyre i Forbindelse med Horsens Kommune, og i Aar har han været inde paa min Stilling til Vejle Kommune og til Ønsker fra Svaneke Kommune. Hvad mit Forhold til Vejle Kommunes Køb af „Petersholm“ angaar, har jeg i alle Enkeltheder gjort Rede for dette i dette høje Ting ved tidligere Lejligheder, og jeg skal ikke trætte med Gentagelse. Og hvad det af det ærede Medlem Hr. Sundbo fremdragne Forhold angaaende Opførelse af en Skole i Svaneke angaar, en Opførelse, som jeg skulde have forbudt, saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg kan forstaa, at han har kun sin Viden om disse Forhold fra Avismeddelelser, som er unøjagtige. Jeg synes, at før man fremdrager en Sag her i det høje Folketing, skulde man sikre sig mere nøjagtig Viden om den end den, det ærede Medlem har besiddet. Hvis han nemlig havde vidst Besked, kunde han ikke have udtalt sig, som han her har gjort. Jeg har nemlig ingeniunde forbudt, at man i Svaneke opførte en Skole til nogle Hundrede Tusinde Kroner, men da Byraadets Beslutning blev fulgt af en Protest fra over Halvdelen af de kommunale Vælgere i Svaneke, en Protest mod, at man gik til at afholde denne meget store Udgift, saa meddelte jeg Svaneke Byraad, at inden Bemyndigelse blev givet fra Indenrigsministeriet til at optage Laan i Anledning af denne Skolebygnings Opførelse, ønskede jeg, at man vilde æske de kommunale Vælgeres Stilling til Sagen gennem en Kommuneafstemning. Det betyder da ingeniunde, at jeg har forbudt, at man gaar til Opførelse af en Skolebygning i Svaneke, og det synes jeg heller ikke afgiver Basis for den Stilling overfor Indenrigsministeriet, som det derefter behagede Byraadet at indtage. Her er altsaa aldeles ikke Tale om noget som helst Angreb paa kommunalt Selvstyre, her er Tale om en Avisand, som det ærede Medlem har ført ind i denne Sal og ladet sig slippe af Fingrene — det tror jeg hellere, han skulde have ladet være med.

Angaaende Indfødsretsspørgsmaalet har det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz

og det ærede Medlem Hr. Schmidt udtalt sig. I Anledning af det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz's Spørgsmaal skal jeg sige, at det Emne, hun her fremdrog, jo er blevet akut ved den amerikanske Indfødsretslovgivning. Der har allerede i nogen Tid siddet et skandinavisk Udvalg af sagkyndige med det Formaal at arbejde paa Tilvejebringelse af fælles-nordiske Indfødsretsregler. Jeg synes, det vil være meget ønskeligt, om man kunde naa til saadanne, og man vil selvfølgelig baade selvstændigt her i Indenrigsministeriet og indenfor det Udvalg, jeg har nævnt, nøje overveje det Spørgsmaal, det ærede Medlem har rejst, og jeg haaber, at denne Overvejelse skal kunne give det fra hendes Side formentlig ønskede Resultat.

Dernæst har det ærede Medlem Hr. Schmidt talt om Indfødsretsspørgsmaalet i Forbindelse med de sønderjydske Landsdele. Det ærede Medlem siger, at i Sønderjylland findes der en Del Mennesker, som er født og opdraget dernede, men som i nogle Maaneder i den kritiske Tid fra 1. Oktober 1918 til 15. Juni 1920 har været borte, maaske endda i Danmark, og saa har de ingen Ret til at opnaa Indfødsret, men maa andrage derom. Videre siger det ærede Medlem meget rigtigt, at i al Almindelighed følger man i Indenrigsministeriet den Regel, at naar en Person har opholdt sig 15 Aar her i Landet, gøres der ikke nogen Vanskeligheder med Hensyn til Opnaaelsen af Indfødsret, og saa mener det ærede Medlem, at man heller ikke i saadanne Tilfælde, hvor de paagældende er født i Sønderjylland og har været der i 15 eller maaske 20 Aar, burde afskære dem fra at komme med. Det ærede Medlem mener, at de ganske simpelt skulde have Indfødsret uden videre i Tilslutning til deres Fødsel og deres Ophold dernede i mindst 15 Aar. Det ærede Medlem siger endvidere, at hvis en Mand ikke er født dernede, men dog har haft Ophold dér i 15 Aar, bør han have Ret til at være her i Danmark, men det er sket, at man har nægtet — og maaske juridisk med Rette — at meddele saadanne Personer Indfødsret og paa Grund af Arbejdsløshed eller lignende har udvist dem, og det er Forhold, som bør ændres. I den Anledning vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at Personer, der ikke har erhvervet Indfødsret ved Bopæl i de sønderjydske Landsdele fra 1. Oktober 1918 til 15. Juni 1920, men som i øvrigt har boet i de sønderjydske Landsdele eller det øvrige Danmark i 15 Aar eller mere, vil som Regel blive optaget paa Lovforslaget, for saa vidt de er født i de sønderjydske Landsdele,